

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in volja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 glđ. 50 kr., za pol leta 1 glđ. 25 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ognanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vprašanje in odgovor.

Nova šola je liberalcem »zenica v očesu« in človek jim zažene brž celo morje solzá v oči, če se le malo dotakne nove šole ter ne najde v njej vsega v redu. Pri nas je to pa še čisto posebej nevarno, saj se dovoli tudi duhovniku, da pride par kratij v tednu v šolo, tudi gg. učitelji so vsi katoliške vere in pri nas je po takem tudi nova šola — verska šola, in torej nobena potreba za to, da se popravi postava, na kateri sloni nova šola!

Tako se pravi in če je treba, tudi dokazuje, ali pa se tudi dokaže? Na to vprašanje nam ni treba odgovora, pač pa sodimo, da smemo reči: pri šolskem vprašanju ne hodi za to, ali je pri nas, na slov. šolah, kar se tiče sv. vere vse v redu, ampak za to, ali je postava, na kateri sloni sedanja šola, dobra in taka, da ni, ne postane lahko na kvar kršč. izreji naših otrok? Na to vprašanje, pa damo odgovor in ta ni drug, kakor da je po tej postavi vse mogoče, najtežja pa je po njej kršč. izreja otrok. To nam kaže jako živo, kar se godi v ljudskih šolah na Dunaji. Okr. šolski svet je ondi na željo necega uradnika, po krvi juda, po krstu pa lutrova, tovnej odločil, da smejo otroci katoliških starišev v šoli se pokrižati, toda izgovoriti ne smejo besed: »V imenu Boga Očeta« itd., sicer žalijo svoje tovariše, ki niso katoliške vere.

Ni nam treba praviti, da postane ta »tihi križ« brž na to skorej po vseh tamošnjih šolah navada in ako se nihče zoper to ne pritoži pri dež. šolskem svetu, ostane pri tej navadi za vselej, čisto po šolski postavi. Ali nekaj kat. starišev se pritoži in dež. šolski svet ne zna, kaj naj reče na to. Dalje časa preteče tako, predno stvar naznani e. kr. ministru za uk in bogočastje in tukaj ostane vse — več mesecev, nazadnje pa se tu izreče, da e. kr. minister vzame to na znanje in sedaj — naj roma »tihi križ« v vse ljudske šole po Dunaji ter slej ali prej tudi v druge, po drugih deželah!

Ali na srečo pride stvar na znanje gg. poslancem, ki so v »klubu konservativcev« in načelnik kluba, grof Hohenwarth se obrne do ministra za uk in bogočastje ter ga vpraša v javni seji tako-le: »Okr. šolski svet na Dunaji je izdal dne 10. oktobra t. l. odločbo, naj se katoliški otroci po ljudskih šolah pri molitvi sicer pokrižajo, besed pa ne izgovorijo glasno. Za le-ta sklep je dež. šolski svet vedel, pa ga ni ustavil. To je storilo še le e. kr. namestništvo za Nižjo Avstrijo dne 18. oktobra potem, ko se je o sklepu pisalo že veliko v raznih listih. Ker se torej ne dopušča v šolah, da izpoznajo otroci presv. Trojico, zato se je kršč. prebivalstvo vznemirilo. Stvar še tudi sedaj ni jasna, zato vprašamo g. ministra za uk in bogočastje: 1. Ali hoče Nj. ekscelencija to, po vsem obsegu, v drž. zboru razjasniti z odloki in 2. s čem namerja Nj. ekscelencija [v prihodnje zabraniti, da šolske gosposke ne žalijo več tako hudo verskega čuta katol. prebivalcev?« Besede 'so v tem vprašanju rahle, vendar pa se pové v njem jasno, kaj hoče »klub konservativcev« izvedeti od ministra. Da stavi to vprašanje načelnik kluba, to se je sklenilo v posebni seji in sicer v soglasji vseh udov. Pač so še nekateri želeli, naj vprašanje sestavi v ostrih besedah, ki se vidi iz njih splošnja nevolja, da je mogoče v katoliški Avstriji taka odločba.

Minister za uk in bogočastje več dnij ni našel na to vprašanje odgovora in kar je rekel dne 12. novembra, to je bilo brž vse drugo, kakor jasno — zaprano perilo. Kaj hoče s tem g. minister, če zagotavlja, da on ne dopusti nobene odločbe, ki žali verski čut katoliških prebivalcev, če pa jim njegov uradnik lahko tako postreže, stoječ na šolski postavi! Ne, katoliški stariši ne smejo, ne morejo imeti zaupanja v tako šolo, ki stoji na postavi, po kateri je kje v redu le še — tihi križ. Ministri pridejo in gredó, ali črka postave ostane, zato dajte nam, ekscelencija, tako postavo, ki bode dobra, po duhu in črki katoliška!